

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

červen 2019

Co má naše farnost společného s Proglasem?

Projekt Radia Proglas je spojen s posametovým nadšením. Myšlenka vznikla ve středisku Radost na Americe, kam jezdila i spousta farníků od Svatého Augustina. Proč? Zakladatelem a hlavou střediska byl po desítky let rodák a farník ze Sedlákovy – později Barvičovy – ulice, tajně svěcený P. František „Tišek“ Fráňa. Boží náhoda tomu chtěla, že vhodné prostory pro rádio se v roce 1991 objevily na obnoveném biskupském gymnáziu. Stavební fakulta VUT je opouštěla nerada, až začátkem roku 1994 se uvolnily první z nich, zejména ta, kde jsou dodnes studia.

Jak ale zařídit důležitou složku nového vysílání – přenos mše svaté pro nemocné domů a do nemocnic? První mše se konaly přímo ve studiu Jónatan, tehdy s názvem Goliáš. Dlouhodobě však toto řešení nebylo únosné. Nedostatek volných kněží, málo lidí, málo varhaníků. Řešením bylo od začátku připojit se ke kostelu v živé farnosti. Nejbližší to bylo ke svatému Augustinovi, kde už jsem od léta 1995 bydlel a působil. Farář P. Miloš Kabrda ochotně souhlasil, a tak bylo zřízeno asi v březnu 1996 metalické spojení dvojlinkou u polostátního pohrobka, SPT Telekom. Byla to linka drahá a analogová, šikovností našich techniků však fungovala překvapivě dobře. Při vchodu na faru si hned za dveřmi vlevo všimnete už neaktivní, ale stále funkční rozvodné krabičky.

Je namísto poděkovat varhaníkům, kteří většinou věděli předem, někdy ale také ne, že jejich doprovod při bohoslužbě bude přenášen na geostacionární družici, zachycován desítkami vysílačů a bude mřít do uší posluchačů upoutaných na lůžko nebo sedících na svých samotách v křesle.

Je na místě poděkovat farníkům za velmi důstojnou letitou reprezentaci, kdy se ze šedesáti hrdel v den všední nebo pěti set v den nedělní linou texty odpovědí a zpěv pro tisíce dalších účastníků mše svaté. Největší společenství v zemi!

Rádio Proglas

foto: jo

Je na místě poděkovat kněžím: muži na startu Miloslavu Kabrdovi, dále Pavlu Šenkýřkovi, Tomáši Koumalovi, Josefu Novotnému i všem příležitostným kněžím za trpělivou pozornost k neviditelným, ale vděčným posluchačům; za jejich pozdravování na dálku, aby se u rozhlasových přijímačů o to víc mohli cítit jako mezi svými – mnohokrát za to také ve svých dopisech děkují.

Doba pokročila, linka je nyní bezdrátová a zajišťuje faře i internet, technici Proglasu zřizují podle zadání dramaturgů přípoje z různých kostelů vždy tak, aby se za několik let dostalo na každou diecézi. Kromě toho Proglas uskutečňuje jednorázové přenosy při různých příležitostech.

I tak zůstává Svatý Augustin v Brně základním „proglasovým“ kostelem. Pravidelné přenosy (2019) jsou o prvních pátcích a při různých slavnostech. A když spojení s určeným kostelem selže, moderátor v nouzi velmi dobře ví o ikoně na ploše monitoru s nápisem Augustin.

Když připočítám, že už čtyřicet let vybíhá jednou měsíčně na kopeček skupinka farníků od Svatého Augustina pomodlit se pro posluchače a s posluchači modlitbu růžence, myslím, že jsme docela fajn rozhlasová farnost, která má být i v tomto smyslu na co hrdá.

=omh=

Slovo úvodem

Milí farníci,

když jsem ještě studoval v Římě, tak během jedné přednášky citoval profesor výrok Daga Hamarskjölda: „Člověk na sebe může být hrdý jen tehdy, když přijme to, že má sloužit druhým.“ Možná více než samotný výrok mě zaujalo to jméno, které jsem nikdy předtím neslyšel. Tak jsem se pak snažil zjistit, kdože to vlastně ten Hamarskjöld je. Zda nějaký světec či teolog, příp. filozof. Byl jsem velmi překvapen, když jsem se dozvěděl, že ve skutečnosti byl tento hluboký člověk politikem, diplomatem, a to ne nějakým bezvýznamným, ale byl to generální tajemník OSN.

To mě tak zaujalo, že jsem si později koupil knihu o jeho životě. Když jsem ji četl, zjišťoval jsem, jak úžasnou osobností a především křesťanem byl.

Jako student uvažoval o tom, zda by se neměl věnovat teologii, ale nakonec vystudoval filozofii a právo. Rozhodně nebyl kariéristou, a když byl zvolen generálním tajemníkem OSN, poznamenal si do svého deníku: „Bůh tě potřebuje, i když se ti to momentálně nehodí.“ Svoji funkci bral především jako službu. Sám to i řekl: „Není uspokojivější život než ten, který byl prožit v nezištné službě lidstvu. Tato služba si žádá obětovat všechny osobní zájmy i odvahu stát neochvějně za vlastním přesvědčením.“

Při svém velkém vytížení nikdy nepomínal na modlitbu, protože věděl, že bez ní nebude mít dost sil a že bez Boží pomoci bude těžko poznávat, co je správné. Kromě Bible s sebou na svých cestách nosil též knihu *Následování Krista* od Tomáše Kempenského.

Dag Hamarskjöld je pro mě vzorem, muž, který dokázal žít naplno svůj život s Bohem i v naprosto světském prostředí. Ani účast ve „velké politice“ mu nebránila, aby zůstal poctivým a hlubokým křesťanem. Obzvláště v dnešní době, kdy tolik lidí považuje za nejdůležitější především svůj vlastní prospěch či požitek, bychom si měli brát příklad z jeho ochoty obětovat se pro druhé a nezištně jim sloužit.

o. Josef Novotný

Stalo se

Po celý měsíc květen, pravidelně od úterý do pátku, probíhaly mariánské (májové) pobožnosti.

~

11. 5. se opět setkali senioři z naší farnosti, tentokrát společně uskutečnili pouť do Rajhradu.

~

Ve dnech 6.–12. 5. se konal Týden modliteb za duchovní povolání.

~

19. 5. se sešla a zasedala pastorační rada naší farnosti. Zápis z rady najdete v kostele na nástěnce. Výtěžek farní sbírky z tohoto dne (43 821 Kč) byl věnován na charitu.

~

26. 5. při mši svaté v 9 hodin přijalo 22 dětí první svaté přijímání. Výtěžek farní sbírky z tohoto dne (62 882 Kč + 100 Euro) byl věnován na nový oltář.

Pokřtěni byli:

4. 5. Vít Hojač
5. 5. Antonín Jakub Bednařík
18. 5. Tereza Turková
26. 5. Bartoloměj Tomšej

Zemřeli:

1. 5. Miroslav Svanovský

Oddáni byli:

4. 5. Jan Sedlmaier
a Miriam Bajgarová

Společně za prací

Už počtvrté se naše farní společenství vydalo na bratrskou pomoc do Slavonic. Tentokrát však pouze spolčo mládeže (z logistických důvodů). Neprozíravě jsme zvolili cestu vlakem, která trvala pět hodin a byla skutečně náročná. Na faře nás v pátek večer uvítal otec Karel s večeří. V sobotu ráno po mši jsme se přemístili na faru do Dešné vzdálené 16 kilometrů, kde jsme začali tvrdě a zodpovědně pracovat na zvelebování místní fary. Už před naším příchodem byla fara, a zejména zahrada v krásném stavu. Naše hlavní práce spočívala v představební úpravě sklepa. Potom drobný úklid na zahradě. Výborný oběd (pečené kuře nebo smažený sýr) nám daroval ve své restauraci bývalý pan starosta. Pak jsme

pokračovali v práci a drobných kosmetických úpravách okolí fary. Přes den několikrát přšelo, ale to nezabránilo statečným přehazovačům štěrků vykonávat svěřený úkol. Po práci jsme se vrátili do Slavonic a udělali jsme si táborák a opíkali buřtíky. Otec Karel nás také (a za to mu děkujeme) pozval na zmrzlinku – můžeme vřele doporučit příchuť „Slavonice“. Když jsme se vrátili k ohni, začalo po chvíli pršet a museli jsme se přesunout dovnitř. Večer pak proběhl ve znamení veselých společenských her. Ráno jsme se zúčastnili mše v tamním kostele. Cesta zpět byla stejně dlouhá, našťastí ne tak náročná. Bylo nám ctí a potěšením navštívit otce Karla a jeho farnost a těšíme se na další výjezd. *Filip Šebek*

První svaté přijímání dětí

Neděle 26. 5. se stala pro 22 dětí (10 dívek a 12 chlapců) z naší farnosti významným dnem. Při mši svaté v 9 hodin poprvé přistoupily ke svému prvnímu svatému přijímání. Poctivě se na tento důležitý okamžik svého života připravovaly, jednak pravidelnou účastí na nedělních bohoslužbách, jednak také navštěvovaly důkladnou přípravu vedenou o. Josefem. Všem zúčastněným dětem gratulujeme

1. sv. přijímání 2019 – děti s o. Josefem. foto: Jakub Šebek

a přejeme jim, ať je jim svátost eucharistie na jejich životní cestě k Bohu pevnou oporou. *=kh=*

Hospodaření farnosti v roce 2018

Ekonomická rada farnosti (ERF) dne 30. 4. 2019 projednala účetní závěrku a výsledek hospodaření farnosti za rok 2018. Většina výnosů farnosti je tvořena příspěvky nás farníků formou kostelních sbírek či darů, proto ERF považuje za samozřejmost seznámit farnost s jejich využitím.

Jak tedy naše farnost loni hospodařila? Největším výdajem farnosti v roce 2018 bylo 494 308,- Kč za nové zpovědnice.

Farnost v roce 2018 dosáhla celkových výnosů ve výši 2 174 560,52 Kč a nákladů ve výši 2 287 488,28 Kč. Výsledek hospodaření farnosti: -112 927,76 Kč.

Největší náklady:

Odpisy	383 572,- Kč
Osobní náklady	322 894,- Kč
Sbírky odeslané biskupství	273 100,- Kč
Poskytnuté dary	240 721,- Kč
Ostatní služby	194 238,- Kč
Opravy majetku	170 565,- Kč
Spotřeba plynu	155 869,- Kč
Fond PULS	102 740,- Kč
Drobný majetek	77 554,- Kč
Spotřeba elektřiny	72 071,- Kč
Ostatní materiál	53 082,- Kč
Občerstvení na farní akce	50 526,- Kč
Bohoslužebný materiál	49 266,- Kč
Květiny	41 434,- Kč
Literatura, tisk	41 035,- Kč
Ostatní náklady	26 460,- Kč
Vodné a stočné	21 400,- Kč

Hlavní zdroje výnosů:

Kostelní sbírky	1 665 530,- Kč
Dary	253 257,- Kč
Nájemné	169 506,- Kč
Tržby (farní ples)	74 650,- Kč

Stav bank. účtu 861 588,70 Kč
(k 31. 12. 2018)

Stav hotovosti 170 884,- Kč
(k 31. 12. 2018)

Dlouhodobý majetek 28 224 256,- Kč

Loučíme se: S. Lucia Hwang z Kongregace Sester učednic Božského Mistra

„Modrá“ sestřička Lucia Hwang v brněnské komunitě prožila tři roky, kdy se kromě studia češtiny věnovala Boží oslavě, službě kněžím a institucím Božího lidu v liturgickém životě. Potkávat jste ji mohli jak na bohoslužbách u Sv. Augustina, tak v prodejně církevních potřeb a náboženských předmětů na Kapucinském náměstí. Setkali jsme se s ní před jejím stěhováním na generalát do Říma, kde bude pokračovat ve studiu a po nějaké době obdrží další misijní poslání.

Pocházíte z Koreje, jak byste nám tuto zemi představila?

Moje země je Jižní Korea. V Severní Koreji vládne komunismus, lidé v ní nejsou svobodní. Místo toho je moje země, Jižní Korea, demokratická, vyspělá a žijeme kapitalistickým způsobem (J. Korea má 11. nejvyšší HDP na světě, pozn. red). Křesťanskou víru jsme dostali téměř před 230 lety. Její začátek byl odlišný než u jiných zemí. Začal studiem Katechismu. Studovali ho vzdělanci Konfucianismu, směru, který vznikl v Číně. Při studiích objevili Pravdu a Boha. Následně poslali vyslance do Číny a Říma s žádostí, aby přišli kněží. Byli to francouzští misionáři. Následovalo pronásledování, ale nakonec přišla svoboda. Když jsem byla poslána do České republiky, napadlo mne, že tak jako do naší země přišli západní misionáři a zaseli u nás víru, je teď na mně, abych zasela víru v Evropě, zejména v České republice.

Česko bylo Vaše první misijní místo?

Ano, když pomínu pár měsíců strávených v Římě, kde jsem se učila italštinu. Nikdy jsem si nemyslela, že odjedu z Koreje. Vlastně z počátku jsem si ani nemyslela, že se stanu řeholnicí. Naše rodina totiž

víru získala až v průběhu mého mládí. Nejprve ji přijal otec, posléze zbytek rodiny.

A jaká byla Vaše cesta do kongregace, čím Vás Učednice Božského Mistra oslovily?

To je jednoduché... adorací před Nejsvětější svátostí oltářní. Nejde o chvíli, nejde o hodinu, ale o dvě i více hodin denně. I u nás na Wolkerově ulici mohou s námi lidé každý den dvě hodiny adorat, v pracovním týdnu mezi 8. a 10.30 a o víkendu mezi 16. a 18. hodinou.

Co Vás zde nejvíce překvapilo? Jaké jsou podle Vás hlavní rozdíly mezi životem v Koreji a v Česku?

Máte velmi cenné dědictví víry, žili jste ji dlouho. Vaše křesťanská víra se stala kulturou, tradicí či způsobem myšlení. Překvapilo mne, že zůstalo jen 10 % katolických věřících. Stejně procento máme i v Jižní Koreji, ale máme mnohem více povolání: kněží, sester, bratrů, laických pomocníků. Také my jsme prožili pronásledování, ale v Koreji musíme žít víru hluboce. Vaši lidé zapomněli víru, kterou žili jejich předci...

Co Vám po třech letech strávených zde zůstane v mysli a srdci?

Prožila jsem zde mnoho nádherných chvil, za které jsem Pánu i lidem velmi vděčná. Máte krásnou přírodu. Vaše země je i zemí umění a hudby. Myslím si, že Bůh by rád měl mnoho umělců, kteří by se pustili do apoštolátu pro Boží slávu.

Co byste vzkázala čtenářům a farníkům?

Je potřeba vytáhnout víru z vašich tradic a kultury, která přetrvala. Během svého působení jsem se modlila, a nadále budu,

Sr. M. Lucia Hwang pddm *foto: jo*

za povolání pro Česko, zejména v oblasti umění a hudby. Oživte dar, který jste obdrželi od Boha!

Děkuji za rozhovor a za celou farnost ze srdce přeji vše dobré.

=jo=

Ptáte se: Proč slavíme svátek Božího těla?

Slavnost Těla a Krve Páně je svátek, který zdůrazňuje reálnou přítomnost Krista v eucharistii. Datum připadá na čtvrtek po slavnosti Nejsvětější Trojice. Přijímání je tento den obvykle podáváno pod obojí způsobou a na závěr mše svaté bývá průvod s monstrancí.

Ke vzniku této slavnosti se váží dvě události:

1. Augustiniánská řeholnice Juliana měla v roce 1209 několik vidění. Zjevoval se jí zářivý měsíční kotouč s jedním tmavým místem, což mělo být znamení,

že mezi ostatními svátky chybí místo pro svátek eucharistický. Na naléhání řeholnice zavedl biskup Robert z Lutychu pro svou diecézi roku 1246 poprvé takový svátek.

2. Kněz Petr z Prahy se vydal v roce 1263 do Říma k Urbanu IV. v naději, že mu setkání pomůže rozehnat pochybnosti o přítomnosti Krista v eucharistii. Na své cestě se zastavil v Bolseně, kde sloužil mši a v okamžiku proměňování se celá hostie kromě míst, kde ji kněz držel prsty, proměnila v tělo. To natolik krvácelo, že se

kapky krve před zraky všech přítomných rozstříkly na korporál a dlaždice. Otec Petr poté navštívil papeže, který pověřil biskupa vše přezkoumat. Biskup na místě shledal, že se jedná o zázrak. Vzal korporál s sebou a šel za papežem. Ten mu šel sám vstříc a všichni se relikvii klaněli. O rok později papež ustanovil eucharistický svátek pro celou katolickou církev.

=mš=

převzato z pastorace.cz, biskupstvi.cz

Farní diář

9. 6. Slavnost Seslání Ducha svatého, mše sv. 7.00, 9.00, 18.00 hod.
16. 6. Farní den, mše sv. bude kromě obvyklých časů také v 10.30, po ní následuje program na Bigy, ukončení v 17.00 hod.
20. 6. Slavnost Těla a Krve Páně, mše sv. v 7.00 a 18.00 hod.
22. 6. Setkání seniorů, 14.30 hod.
23. 6. Fotbal ministranti–otcové, po mši svaté
24. 6. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele, mše sv. v 18.00 hod. (ranní nebude)
28. 6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, mše sv. v 18.00 hod.
29. 6. Slavnost sv. Petra a Pavla, mše sv. v 7.00 hod.

Svěcení jáhnů a kněží

Sobota 22. června 2019, 9.00 hod.
Katedrála sv. Petra a Pavla v Brně

Kněžské svěcení přijmou:

Mgr. Štěpán Trčka (Slavonice)
Mgr. Miroslav Kulifaj (Zavar [Slovensko] /Brno – sv. Jakub)
Mgr. Petr Macháček, OFMConv. (Jihlava)

Jáhenské svěcení přijmou:

Jan Pavlíček (Telč)
Vojtěch Libra (Nové Město na Moravě)
Martin Mokry (Blansko)
Bogdan Patrik Rygiel, OFMConv. (Orlová)

Goodways

Sdružení Petrov na letošní prázdniny připravilo program pro mladé, a to v termínu 19.–26. 8. 2019. Jedná se o „závod“ dvojic, kdy si trasu tvoří každý tým sám. Cílem je projet všech 14 krajů a v každém kraji splnit „maintask“ a „úkol víry“. Bližší informace na stránkách goodways.cz.

Farní den

Po mnoho let jsme se v rámci farního dne setkávali na Vranově. Chtěli bychom však, aby vzdálenost nebyla pro nikoho z farníků překážkou. Proto po dobré zkušenosti z podzimu vás všechny zveme na farní den na Bigy, a to v neděli 16. 6.

Celé setkání začneme společným slavením mše svaté v 10.30 hod. v kostele sv. Augustina, odkud se potom přesune-

me na Biskupské gymnázium. Je připravena suchá i mokrá varianta programu a tradiční aktivity pro děti.

Pro všechny je zajištěn oběd, pokud ale můžete napéct buchtu či jiné sladkosti ke kávě, budeme za ně rádi. Donesete je prosím přímo na místo v neděli.

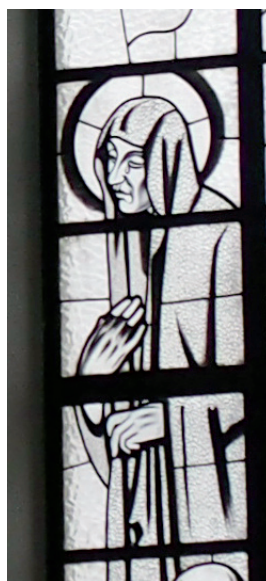
Těšíme se na společně strávený den s vámi!

Světcí z presbytáře: sv. Monika

To, co o Monice víme, pochází ze vzpomínek syna Augustina, které zaznamenal v jednom z největších antických děl – ve Vyznání.

Monika se narodila v malém hospodářství v Thagaste v roce 331 v silně věřící dobře situované rodině. Na jejich statku pracovali sloužící a jedna z nich měla za úkol výchovu a výuku Moniky a jejích sester. Služebná byla v rodině téměř uctívána právě pro svou zbožnost a měla velkou autoritu a respekt. Vedla děti k odříkání, vytrvalosti a kázni. Monika na ni vzpomínala jako na dobrou vychovatelku a vzornou křesťanku.

Monice nebylo ani 18 let, když se vdávala. Patricius, její manžel, byl statkář, konzervativní pohan a byl o více než dvacet let starší než Monika. Manželství bylo v tehdejších dobách hlavně tradiční a praktickou povinností, kdy se matky bez účasti svých potomků domluvily a budoucí manželé se často spatřili až na své svatbě. Tak vzniklo i manželství Moniky a Patricia. Patricius byl prudký, výbušný, měl rád společnost a scházel se s několika milenkami. Společně ale s Monikou došli ke kompromisu: Monika akceptovala Patriciovy zálety a on zase nebránil její snaze vychovávat děti křesťanským způsobem. Monice se nakonec podařilo téměř po dvacetiletém manželství a stejně dlouhé době modliteb přesvědčit Patricia rok před jeho smrtí ke křtu. Přes všechny problémy v manželství se Monika o něm nikdy nezmínila s nenávisť.

Od 39 let byla Monika vdovou. Měla tři děti: Augustina, Navigia a Perpetuu. Když bylo jejímu synovi Augustinovi třicet let, chtěl se oprostít od jejího vlivu a odjet do Itálie. Monika se ale rozhodla přijet za ním. Rozprodala vše, co měla, aby mohla zaplatit cestu. Unavená a vysílená se nakonec dostala do Říma, kde se dozvěděla, že syn odjel do Milána. S posledním zbytekem peněz se vydala na dlouhou cestu. Když dorazila do Milána, našla syna v silném duševním roz-

položení a rozhodla se znovu vstoupit do jeho života. Vyhnala jeho družku zpět do Afriky a našla mu novou nevěstu. Zároveň se za Augustina vytrvale modlila. Ten v roce 386 konvertoval a roku 387 byl biskupem Ambrožem pokřtěn. Monika se následně unavená, ale nesmírně šťastná svěřila Augustinovi, že již nemá proč být dál na světě, protože se jí splnila naděje a cíl svého života. O pár dní později vážně onemocněla a ve věku 56 let zemřela. Žádnou závěť nepřipravila, jen své blízké prosila, aby si na ni vzpomněli u oltáře Páně, ať jsou kdekoli.

Monika splnila své velké poslání matky, která se nikdy nepřestala za svého syna modlit a také nikdy nezapochybovala o konečném vítězství.

Stala se patronkou při zklamání a nevěře. Je také patronkou při problémech s alkoholismem. =mš=

Zdroj: catholica.cz, augustiniani.cz